

КАЛИНОВА ДУША

Будь як Анна Валентинович – не бійся
боротися за демократію та свободу.

Україна... Моя Україна... Земля великого нескореного народу, народу із щирим серцем, дружлюбного, мирного, працелюбного. Багато українського цвіту розлетілося по усьому світові. Він зміг прорости і зацвісти на чужих землях жовто-блакитним кольором з калиною душею.

Зараз я, як ота маленька насінина України, знаходжуся далеко від рідної землі, у Гданську. Ідуть дощі, гріє сонце, тільки я не проростаю, і не знаю чи проросту на польській землі, бо душа лине до рідної землі, до України.

DUSZA KALINY

Bądź jak Anna Walentynowycz - nie bój się walczyć o
demokrację i wolność.

Ukraina... Moja Ukraina... Kraj wielkiego niepokonanego narodu, narodu o szczerym sercu, przyjaznego, pokojowego, pracowitego. Wiele ukraińskich kwiatów rozproszyło się po całym świecie. Potrafiły wykiełkować i zakwitnąć w obcych krajach na żółto i niebiesko z duszą kaliny.

Teraz ja, jak to małe nasionko Ukrainy, jestem daleko od ojczystej ziemi, w Gdańsku. Deszcz pada, słońce grzeje, ale ja nie kiełkuję i nie wiem, czy wykiełkuję na polskiej ziemi, bo moja dusza pędzi do ojczystej ziemi, Ukrainy.

Одна із моїх співвітчизниць змогла пустити своє коріння з українською калиною душею тут, у Гданську. Приїхавши дівчинкою-підлітком до Польщі у важкі воєнні роки, вона стала матір'ю незалежності усього польського народу, стала символом незламності та боротьби за свободу. Це Анна Валентинович – героїня двох народів, польського та українського. У Польщі вона шанована, широко відома людина. А от серед українців мало хто знає про цю сміливу, вольову Анну з калиною душею, яка народилася в Україні, на Рівненщині.

Jedna z moich rodaczek zapuściła korzenie z ukraińską kalinową duszą tu, w Gdańsku. Przybywając jako kilkunastoletnia dziewczyna do Polski w trudnych latach wojny, stała się matką niepodległości całego narodu polskiego, symbolem niezłomności i walki o wolność. Anna Walentynowicz jest bohaterką dwóch narodów, polskiego i ukraińskiego. W Polsce jest osobą szanowaną i powszechnie znaną. Ale wśród Ukraińców niewielu wie o tej odważnej, silnej woli Annie z duszą kaliny, która urodziła się na Ukrainie, w obwodzie rówieńskim.

Увібрала в себе все найкраще від українського народу : незалежність, силу духу, жагу до справедливості, щире серце і добру душу. Як істинна українка боролася за справедливість, демократію і свободу на землі, де жила, на польській. Анна змогла повести за собою народ проти комуністичної влади у Польщі. Українському народові комуністичний режим також завдав багато горя і страждань. У історії Польщі та України є багато спільного.

Chłoneła wszystko, co najlepsze w narodzie ukraińskim: niezależność, siłę ducha, pragnienie sprawiedliwości, szczere serce i życzliwą duszę. Jako prawdziwa Ukrainka walczyła o sprawiedliwość, demokrację i wolność na polskiej ziemi. Anna była w stanie poprowadzić ludzi przeciwko reżimowi komunistycznemu w Polsce. Reżim komunistyczny spowodował również wiele smutku i cierpienia dla narodu ukraińskiego. Istnieje wiele podobieństw w historii Polski i Ukrainy.

Своє життя мати «Солідарності» присвятила служінню людям. Самаритянське кредо Анни Валентинович – шукати страждущих і допомагати їм. Ця тендітна, маленького зросту, жінка мала стільки відваги, що сміливо діяла у Гданську, а потім – і в загальнопольському антикомуністичному русі. Боронила не лише власне право на гідне життя, а ставала в обороні жінок у Польській Народній Республіці.

Matka Solidarności poświęciła swoje życie służbie ludziom. Samarytańskim credo Anny Walentynowicz było poszukiwanie potrzebujących i niesienie im pomocy. Ta wątła, drobna kobieta miała w sobie tyle odwagi, że odważnie działała w Gdańsku, a później w ogólnopolskim ruchu antykomunistycznym. Broniała nie tylko swojego prawa do godnego życia, ale także stawiała w obronie kobiet w PRL.

Героїзм Анни удостоєний найвищих нагород Польщі й світових відзнак; Фондація жертв комунізму нагородила її Медаллю Свободи Трумена-Рейгана.

Bohaterstwo Anny zostało docenione najwyższymi polskimi i międzynarodowymi odznaczeniami; Fundacja Ofiar Komunizmu przyznała jej Medal Wolności Trumana-Reagana.

Я вважаю, що мені й моїм одноліткам в Україні та Польщі є чому повчитися на життєвому прикладі матері «Солідарності»- Анни Валентинович. Хотілося б бути такою ж вольовою, мужньою, справедливою, а головне – жити за її кредом : шукати страждущих і допомагати їм. Чому хотілося б так жити !? Ми так живемо ! Зараз, у період повномасштабного вторгнення ворога на українські землі, за кредом Анни живуть третій рік більшість українців та наші брати-поляки. Ми сьогодні боремося не проти російської армії, а за свою Батьківщину, своє місто і село, за своїх рідних, за «лани широкополі і Дніпро , і кручі» ,і за душу калинову. Наразі той час, коли треба усьому світові жити за кредом Анни Валентинович : відмовитися від шматочка особистого блага, пожертвувати власними інтересами заради інших, заради країни, в якій ти живеш, свого народу.

Wierzę, że ja i moi rówieśnicy na Ukrainie i w Polsce możemy się wiele nauczyć z przykładu życia Anny Walentynowicz, matki Solidarności. Chciałbym być tak silny, odważny, sprawiedliwy, a co najważniejsze, żyć zgodnie z jej credo: szukać potrzebujących i pomagać im. Dlaczego chciałabym tak żyć? My tak żyjemy! Teraz, w okresie pełnej inwazji wroga na ziemię ukraińskie, większość Ukraińców i naszych polskich braci od trzech lat żyje zgodnie z credo Anny. Dziś walczymy nie przeciwko rosyjskiej armii, ale za naszą ojczyznę, nasze miasto i wieś, za naszych krewnych, za "szerokie pola i Dniepr i urwiska", za naszą kalinową duszę. Nadszedł czas, kiedy cały świat musi żyć zgodnie z credo Anny Walentynowicz: zrezygnować z części osobistego bogactwa, poświęcić własne interesy dla dobra innych, dla dobra kraju, w którym żyjesz, dla swojego narodu.

Я ще не зовсім розуміюся в політиці, але впевнено знаю, що дитячі малюнки і листи нашим солдатам – це також підтримка моєї країни, посилки із смаколиками, проведення благодійних ярмарків, плетіння захисних сіток, збір жестяних банок для окопних свічок – це наш дитячий вклад у наближення перемоги, миру. Інколи я пишу вірші, я вважаю, що своєю творчістю я також підтримую український народ у такий важкий час.

Jeszcze nie do końca rozumiem politykę, ale wiem na pewno, że dziecięce rysunki i listy do naszych żołnierzy to też wsparcie dla mojego kraju, paczki ze smakołykami, kiermasze charytatywne, wypłacanie siatek ochronnych, zbieranie puszek na znicze do okopów - to wkład naszych dzieci w przybliżanie zwycięstwa i pokoju. Czasami piszę wiersze i wierzę, że poprzez swoją twórczość wspieram również naród ukraiński w tak trudnym czasie.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ

Так хочеться, щоб все це закінчилось...

Так хочеться, щоб мир був навкруги.

Щоб всі сміялись і завжди раділи,

Бо сонечко нам світить угорі.

ТАК BARDZO TEGO CHCĘ

Tak bardzo chcę, żeby to się skończyło...

Chcę, żeby świat był spokojny.

Chcę, żeby wszyscy się śmiali i zawsze byli szczęśliwi,

Bo nad nami świeci słońce.

Так хочеться, щоб вишні достигали

В бабусинім садку, що під вікном.

І дзвінко щоб пташки нам щебетали.

А уночі все спало тихим сном.

Tak bardzo chcę, by wiśnie dojrzały

W ogrodzie mojej babci pod oknem.

I chcemy, żeby ptaki ćwierkały do nas.

A w nocy wszystko by spokojnie spało.

Так хочеться ромашки в полі рвати,

Вінки вплітати в коси мамі і мені.

І будуть навкруги метелики літати...

Такі дитячі мрії в нас земні.

Chcę zbierać stokrotki na polu,

Splatać wianki w warkocze mojej matki i mnie.

I motyle będą fruwać wkoło...

Takie są marzenia dzieci na ziemi.

Так хочеться, так хочеться вже миру !!!

Веселку в небі, голуба в вікні.

Ніхто не зможе надломити нашу віру,

Навіть ота "зараза", що в кремлі.

Chcę tak wiele, chcę pokoju!!!

Тęczą na niebie, gołąb w oknie.

Nikt nie może złamać naszej wiary,

Nawet ta "infekcja" na kremłu.

Я впевнено знаю, що людина має робити світ навколо себе кращим , світлішим , яскравішим, а не руйнувати його. Адже любити свою країну - це любити кожну окрему людину в цій країні. Усі мають бути рівними і однаково заслуговувати повагу, любов і свободу.

Завдяки життєвому прикладу Анни Валентинович я тепер знаю, що у світі завжди є люди, яким потрібна допомога, і завжди є хтось, хто може її надати. Я обов'язково буду однією з тих, хто завжди допомагає іншим.

Слава Україні !

Героям слава !

Wiem na pewno, że człowiek powinien czynić świat wokół siebie lepszym, jaśniejszym i bardziej kolorowym, a nie go niszczyć. W końcu kochanie swojego kraju oznacza kochanie każdej osoby w tym kraju. Każdy powinien być równy i w równym stopniu zasługiwać na szacunek, miłość i wolność.

Dzięki przykładowi życia Anny Walentynowicz wiem teraz, że na świecie zawsze są ludzie, którzy potrzebują pomocy i zawsze jest ktoś, kto może jej udzielić. Zdecydowanie będę jednym z tych, którzy zawsze pomagają innym.

Chwała Ukrainie!

Chwała bohaterom!